

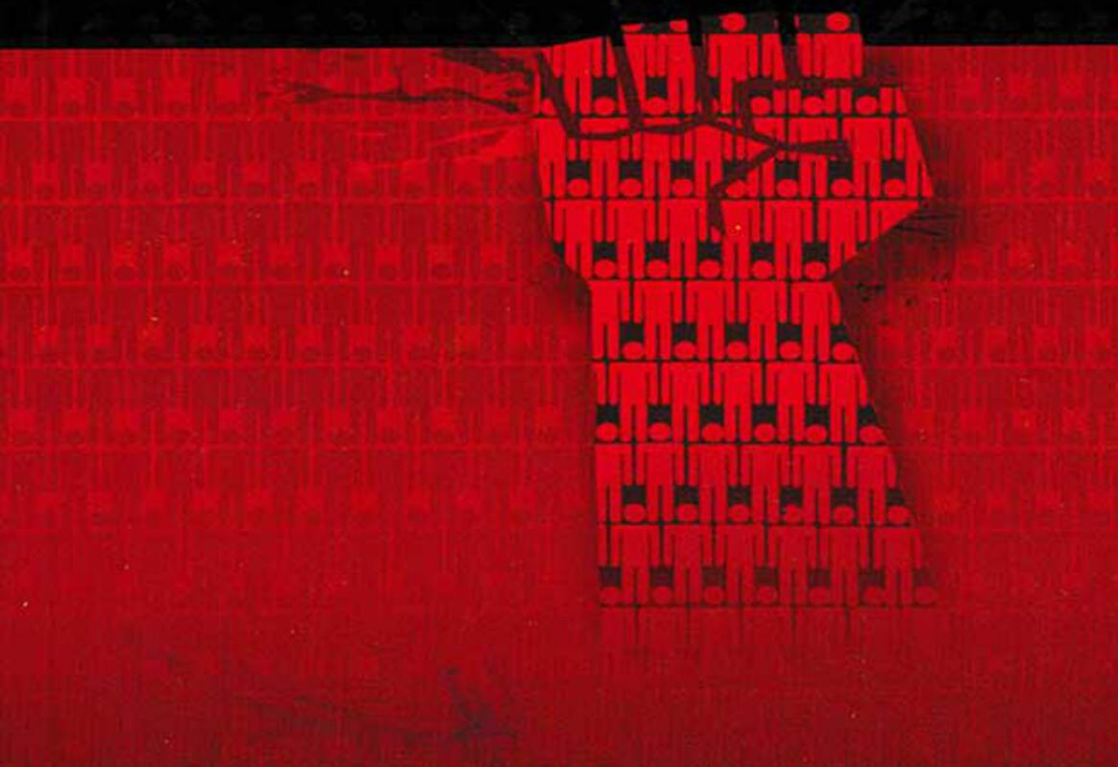
"လုပ်ကိုင်မှုမှာ ပြည်သူ့လူထုကို နဲ့ ငယ်ငယ်စဉ်က
အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို သယ်ဆောင်နိုင်တယ်။
ပြည်သူလူထု ဝါဒကို ပြောနိုင်စေရမယ်
အကြောင်းအရာတစ်ခုကို လုပ်ဖို့ ပြောနိုင်သူ ဆိုတဲ့

ကျောင်းနဲ့ရုံမှပေါ်ကွန်းများ

(တောင်လုံးမြို့)

အမှာ စကား

ကျွန်တော် ဆရာဗန်းမော်တင်အောင်ကို သိပ်အားကျမိသည်။ သူ့စကားတစ်ခွန်းကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ဗျာများ ခဲ့ရသည်။ ခက်နေသည် ကသူ့စကားကိုပင်လျှင် ကျွန်တော် စာပေနယ်သို့ ခြေစုံ ပစ်ဝင်ချိန်မှ စ၍ လေးစားမြတ်နိုးစွာ ထမ်းပိုးနေမိခြင်းပင်။

ယခု ဤစာအုပ်သည် လည်း မိမိ ဖြတ်သန်းနေသော သမိုင်းပေးတာဝန်ကို နိုင်သမျှ ဝင်ထမ်းပိုးကြည့်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပြောရသည် ကား တစ်ကြောင်းတည်း။ တကယ် လုပ်ခဲ့ရသည် ကား ဘုရား တရသည် အထိ ပင်ပန်းခက်ခဲပေစွ။ ဦးစွာ ဤစာအုပ် စတင်ပြုစုစဉ်မှ စ၍ တစ်လလျှင် တစ်သိန်းလေးသောင်း လစာ ရရှိနေသော ငွေသော်တာ စာအုပ်တိုက် တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ ဘဝကို စွန့်ခဲ့ရသည်။ အလုပ်က ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စာအုပ်တိုက်က ကျွန်တော့်အပေါ် အချိန်ပြည့် အလုပ်မဆင်းလျှင်နေ၊ အချိန်ပိုင်းသာ ဆင်းပါဟု လိုက်လျောပါလျက် မိမိဝန်ကို မိမိ စိတ်တိုင်းကျ ရုန်းရမည့် သိစိတ်ဖြင့်ပင် အလုပ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ သတင်းအချက်အလက်များ ၊ မှတ်စုများ ၊ ကိုးကားချက်များ ၊ ပုံရိပ်လွှာများ ၊ သမိုင်းစာအုပ်များကို ထိုအလုပ် ထဲမှာ ပင် တော်တော်ကြီး စုမိဆောင်းမိပါသည်။ အထူး ကျေးဇူးတင်ရမည့်သူမှာ ဤစာအုပ် စတင် ပြုစုချိန်မှာ ကတည်းက ထုတ်ချင်ပါသည် ဟု အားပေးကာ စရန်ငွေပင် ထုတ်ပေးခဲ့

သော ဆရာဟိန်းလတ်၏ အားပေးမှုပင် ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော် တွက်ကိန်းလွဲခဲ့ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်ကို အကြမ်းထည် ပြုစုပြီးချိန်တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ အကူအညီ တောင်းမိသည်။ ။ သူကတစ်ဆင့် ပြည်ပ မီဒီယာအဖွဲ့နှင့် စကားပြောဖြစ်သည်။ ။ သူတို့ က ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေလိုစိတ် မရှိ။ သိပ်လည်း အထင်မကြီးကြပေ။ ထိုအချိန်အထိ ဆရာဟိန်းလတ်က လက်ကမ်းနေဆဲပင်။ ကျွန်တော် အလုပ်က ထွက်မည် ဆိုတော့လည်း တားမြစ်ပါသည်။ ။ သူနှင့် ကျွန်တော် ထုတ်သင့်ပါလျက် ကျွန်တော့်စာအုပ်များကို ထုတ်ပေးနေသော ကံ့ကော်ဝတ်ရည်တိုက်သို့ ပေးလိုက်မိသည်။ ။

လူထုက အာဏာရှင် လက်အောက်တွင် နိုင်ငံရေးကို ကြောက်သလို၊ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်သည်။ ။ အကြောက်၌ နှစ်မျိုး ရှိသည်။ ။ မကျေမနပ် ကြောက်ခြင်းနှင့် ကျေနပ်စွာ ကြောက်ခြင်းတို့ ပင်။ ။ ငရဲအကုသိုလ်၊ ဒုစရိုက် စသည် တို့ ကို ကျွန်တော်တို့ ကျေနပ်စွာ ကြောက်သည်။ ။ အာဏာရှင်တို့ ၏ နိုင်ငံရေးစနစ်ကိုမူ မကျေမနပ် ကြောက်သည်။ ။ ဘာကျေနပ်စရာ ရှိပါမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ ရေးထုတ်ခဲ့သမျှ စာအုပ်အများ စုသည် အနီဆောင် ရုံးတော်ကြီး စိစစ်ရေးဌာနမှ ခေါ်ယူသတိပေး ဖြတ်တောက်မခံရသည့် စာအုပ်က အရှားသား။

ယခု စာအုပ်သည် နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်သော သာမန်စာပေသမားတစ်ဦးအနေဖြင့် သမိုင်းတာဝန်တစ်ရပ်တော့ ပခုံး ဝင်ထမ်းဦးမှ ဟူသော အတွေးဖြင့် ဝင်ရေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ ခံစားချက်ပါသည်။ ။ ဘက်လိုက်မိသည်။ ။ အားနည်းချက်၊ ချို့ယွင်းချက်များ ရှိသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော် ကြိုက်သည်။ ။ ဤသည် ကား စာရေးသူတစ်ဦးအဖို့ အတော်ပြောရမလွယ်သော ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ။ သို့ရာတွင် တခြားစကားဆုံး ရွေးဖို့ မလွယ်။ ။ ဤစာအုပ်ကို အသွေးအသားထဲက ကိုယ်တိုင် ကြိုက်သည် ဟု

သာ ပြောပါတော့မည်။ သို့ရာတွင် ပြည့်စုံသော စာအုပ်တစ်အုပ်တော့ မဟုတ်သေး။ ရေးဖွဲ့ရဦးမည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ စွာ ကျန်နေရစ်သည် ။ ကျွန်တော်လည်း လက်ပန်းကျသလို၊ စာအုပ် မထွက်နိုင်သည့် အပေါ် အတော်ပင် စိတ်ဓာတ်ကျမိပါသည် ။ အချိန်ကောင်းတွင် ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါလျက် အခါကောင်းတွင် မထုတ်နိုင်ခဲ့။ ထိုစိတ်ဖြင့်ပင် တခြားသော အရေးပါ အရာရောက်သူများ အကြောင်း ဆက်လက်မပြုစုနိုင်သေး။ စိတ်ဓာတ်ထပ်တင်း၍ မမြင့်နိုင်သေး။ ကိုမာကီ၊ ကိုပြုံးချို၊ ကိုမင်းဇေယျ၊ ကိုမြင်အေး၊ ကိုဂျင်မီ၊ ကိုဘောင်းဘောင်း၊ ကိုသက်ဇော်၊ ကိုဖိုးတုတ်၊ ကိုလှမျိုးနောင်၊ မမီးမီး၊ မနီလာဝင်း၊ စသည် စသည် တို့ အကြောင်း အများကြီး အများကြီး ရေးဖို့ လိုအပ်နေသေးသည် ။ သူတို့ ရုန်းကန်ခဲ့သည် က အများကြီး။ မှတ်တမ်းတွေ ရှာရမည်။ သူတို့ ဝန်းကျင်မှ စကားသံတွေ စုစည်းရမည်။ လူထု အမြင်တွေ ရှာဖွေရမည်။

ဤစာအုပ်၏ သီးခြားရည်ရွက်ချက်မှာ လူငယ်များ စံပြပုဂ္ဂိုလ် ပျောက်ဆုံးနေမှုများအား တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အထောက်အကူ ပြုစေရန်နှင့် လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲဝင်ကာလမှ ယနေ့ထိ မြန်မာနိုင်ငံရေး စာမျက်နှာတွင် ကျောင်းသားတို့ ၏ အရေးပါမှုကို သက်သေပြလို၍ ဖြစ်ပါသည် ။ စင်စစ် ဒီကနေ့ စာပေနယ်မှ တချို့သော လူရွယ်များ ပင်လျှင် ကျောင်းသားနိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများ ကို မသိကြ။ စိတ်မဝင်စားကြ။ အထင်မကြီးနိုင်ကြ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ အထင် မြင့်နေကြသည် ကော။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေး သောင်သာမှု ဖြစ်ပေါ်လေသည့် အခါတိုင်း အရင်ဆုံး မေ့ပစ်ခံရသည် မှာ ရဟန်းသံဃာနှင့် ကျောင်းသားထုပင် ဖြစ်သည် ။ နိုင်ငံရေးမုခ်ဦးတွင် ဝင်ရပ်လေသူတိုင်း မေ့ရိုးမေ့စဉ် မေ့လိုက်ကြသည် မှာ အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာတည်း။ နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်သော ကျွန်တော်တို့ က မမေ့။ မမေ့ရာမှ တာဝန်ဟု ယူဆကာ ဤစာအုပ်ကို ရေးမိ

သည် ။ ရေးပြီးတော့ အရှိန်က မသေ။ တော်လှန်ရေး ကာလအတွင်း စစ်
အာဏာရှင်တို့ လက်ချက်ဖြင့် ဘဝပျက်ခဲ့ကြသော မထင်မရှား နိုင်ငံရေး
လှုပ်ရှားသူများ နှင့် သူတို့ မိသားစုများ ၏ နောက်ကွယ် ဘဝများကို
စုစည်းကာ တော်လှန်ရေးကြီး ပြီးတဲ့ အခါ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးမိသည်
။ နောက်ထပ် နိုင်ငံရေးရှုထောင့် ဆောင်းပါးများ ရေးမိသည် ။ ထို
ဆောင်းပါး စာစုကိုတော့ ဆရာဟိန်းလတ်က ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။ နိုင်ငံ
ရေးဆိုတာ နိုင်တဲ့ သူတွေ ရေးတာ ဟူသော ဆောင်းပါးကို ခေါင်းစဉ်တ
ပ် ထားသည် ။

တစ်ခုပြောလိုသည် မှာ ဒါတွေ ရေးနေသော်ငြား ကျွန်တော် နိုင်ငံ
ရေးသမား မဖြစ်နိုင်။ ခံစားချက်ဖြင့် ရေးနေသော စာပေသမားအဖြစ်
ပင် ရှိနေသေးသည် ။ ခံစားချက်ကိုသာ ဦးစားပေးလေ့ ရှိသော စရိုက်ဗီ
ဇကြောင့်ပင် ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အာဏာ
ရှင် ကြီးစိုးစဉ်က နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ရမှာ ကို မကျေမနပ် အကြောက်စိ
တ်ဖြင့် ကြောက်ခဲ့မိသည် ။ ယနေ့ကာလတွင် နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ရမှာ
ကို ကိုယ်မဖြစ်နိုင်သည့် ဗီဇစိတ်ဖြင့် ကျေကျေနပ်နပ် ကြောက်မိသည် ။
သာမန် ပြည်သူထဲက သာမန်စာပေသမား ဘဝကို စွဲမက်မြတ်နိုးစိတ်
ဖြင့်ပင် နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်သွားမှာ ကို ကြောက်မိနေတော့သည် ။
ခါတော်မီ နိုင်ငံရေးသမား လုပ်ရသည် ထက် ရေးစရာရှိသမျှ ရေးနေရ
ခြင်းက ပို၍ ထိရောက်မည်ကို မလွဲမသွေ သိနေသည် ။ ပို၍ လွတ်လပ်
သည် ။ အားရကျေနပ်သည် ။

ဤစာအုပ်တွင် ကိုးကားဖော်ပြခဲ့သော စာများ ၊ အင်တာဗျူးများ ၊ စ
ကားရပ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်လိုသော ကာယကံရှင်များ အ
နေဖြင့် တိုက်ရိုက် ကန့်ကွက်နိုင်ပါသည် ။ ကာယကံရှင်များ စိတ်ကျေ
နပ်သည် အထိ လိုက်လျောပေးမည်ဟု ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက်

ကတိပြုပါသည် ။ တချို့သော ကောက်နုတ် ဖော်ပြချက်များ သည် ကျွန်တော် အငှားဝင်ရေးသည် ထက် ကာယကံရှင်များ တိုက်ရိုက်ခံစား ရေးဖွဲ့ထားသည် က ပို၍ တန်ဖိုးရှိလှသည် ဖြစ်၍ တိုက်ရိုက် ဖော်ပြရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ မည်သည့်မီဒီယာမှ ကိုးကားသည် ကို ဖော်ပြထားပါ သည် ။ တချို့သော ဘာသာပြန် စာမျက်နှာများ တွင် ချို့ယွင်း အားနည်း ချက်များ ပါရှိခဲ့သော် ကျွန်တော်၏ အားနည်းချက်သာ ဖြစ်ပါသည် ။ ဝ က်ဘ်ဆိုက် စာမျက်နှာပေါင်း နှစ်ရာကျော်နှင့် စာအုပ် စာစောင် အသီး သီးတို့ မှ ရွေးချယ်စုစည်း တင်ဆက်ထားသည့်အတွက် ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်းပိုင် မဟုတ်။ ရှုထောင့် အသီးသီးမှ ရေးဖွဲ့သူများ ၏ အခွင့်အရေးကို ကျွန်တော် အထူးပင် အလေးထားပါသည် ။ ထို့အတူ ဤစာအုပ်၏ အားနည်းချက်များ အတွက် အားနာမိပါသည် ။ (ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် ကျွန်တော်တို့) ပခုံးပေါ်မှ ဝန်တစ်ခုတော့ ကျသွားလေပြီ။

လေးစားစွာဖြင့်
မာန်(တောင်လုံးပြန်)
manntaunglonepyan@gmail.com

***